

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 2365/13
Дана 08.05.2013. године
Б Е О Г Р А Д I

КЗ-23.

КЗ-23 кривична дела против опште сигурности

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и Снежане Димитријевић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Јеленом Мијушковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела изазвање опште опасности из члана 278 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.1283/11 од 23.11.2012. године, на седници већа одржаној дана 08.05.2013. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, **УКИДА СЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.1283/11 од 23.11.2012. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.1283/11 од 23.11.2012. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 1 КЗ за које му је суд на основу горе наведеног законског прописа и применом члана 4 став 2, члана 5, 6, 42, 45, 54, 64, 65 и 66 КЗ, као и члана 356 став 1 ЗКП изрекао условну осуду, на тај начин што му је утврдио казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, те је одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности наведене пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 4 став 2, 5, 42, 43 став 2, 44 став 2, 48, 50, 51 и 54 КЗ, као и члана 356 ЗКП суд је окривљеном изрекао као споредну новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, коју је окривљени обавезан да плати у року од 2 (два) месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом одређено је да ће, уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року, или уколико плати само део изречене казне, суд неплаћену казну или њен део заменити казном затвора, на тај начин што се

за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, стим да на овај начин замењена казна не може бити дужа од 6 месеци казне затвора. Окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка плати износ од укупно 52.520,52 динара, од којег износа оштећеном ОО износ од 48.750,00 динара а износ од 3.770,52 динара у корист буџетских средстава суда, и то све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени АА такође је обавезан да на име паушалних трошкова у корист буџетских средстава суда плати износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битних повреда поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се оспоравана пресуда преиначи тако што ће окривљени бити ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело које му се ставља на терет, или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, уз захтев да бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа како би истој могли да присуствују и додатно образложе жалбене наводе.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеску Ктж.бр.2237/13 од 23.04.2013. године предложио је да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката АБ одбије као неоснована и пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.1283/11 од 23.11.2012. године, потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и имајући у виду предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, датог у наведеном поднеску, нашао:

-жалба је основана.

Првостепена пресуда донета је уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, на коју се наводима жалбе основано указује. Наведена битна повреда одредаба кривичног поступка се састоји у томе што је изрека пресуде неразумљива.

Наиме, побијаном пресудом, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 1 КЗ, и то на тај начин, што је, према наводима изреке пресуде, не придржавајући се прописа о држању домаћих животиња угрозио сигурност људи на јавном месту и тиме довео у опасност њихово тело, тако што је водио свог пса расе “_”, без заштитне корпе на њушци и на кратком поводцу, на небезбедној удаљености од пешака, иако је знао да услед таквог пропуста може угрозити сигурност пролазника, на шта је пристао, па је његов пас ујео за потколеницу пешака, овде оштећеног, неневши му лаку телесну повреду, при чему је био свестан да услед таквог пропуста може наступити забрањена последица, али је олако држао да иста неће настати, или да ће је моћи спречити.

Окривљени је дакле, побијаном пресудом, оглашен кривим због

извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 1 КЗ које представља основни облик овог кривичног дела, који може постојати само ако је извршилац кривичног дела поступао са умишљајем.

Како наведено кривично дело по својој правној природи представља кривично дело угрожавања, а не кривично дело повреде, односно кривично дело чија се последица испољава у виду конкретне опасности за заштићено добро, то се наведено кривично дело сматра довршеним наступањем те опасности, док се, у случају реализације опасности наступањем теже последице у виду тешке телесне повреде или смрти, наведено кривично дело претвара у кривично дело повреде, и то кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 КЗ, из чега произилази да наступање лаке телесне повреде није ни предвиђено као тежа последица неког од квалификованих облика прописаних одредбом члана 288 КЗ.

Имајући у виду да, дакле, одредба члана 278 став 1 КЗ за постојање свршеног кривичног дела не прописује наступање било ког вида теже последице, то је нејасно зашто изрека првостепене пресуде садржи чињенични опис у погледу виности окривљеног и у односу на наступелу лаку телесну повреду код оштећеног. Обзиром да је изрека првостепене пресуде неразумљива, чиме је учињена битна повреда кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, то је иста морала бити укинута.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступити по примедбама на које му је указано овим решењем, те ће отклонити наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Овај суд је имао у виду да је у поднетој жалби бранилац окривљеног ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа када се о жалби буде одлучивало. Међутим, како је предметни кривични поступак вођен по одредбама скраћеног поступка, при чему пресудом на коју је изјављена жалба о којој се решава, није изречена казна затвора, Апелациони суд није нашао да је позивање окривљеног и његовог браниоца на седницу већа неопходно и од користи за разјашњење стања ствари, из којих разлога их, сходно одредби члана 448 ЗКП, није позивао.

На основу наведених разлога, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци решења, применом одредбе члана 389 ЗКП.

Записничар
Јелена Мијушковић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

*За тачност отправка
Управитељ судске писарнице
Светлана Антић*